

Det er ikke korrekt, at kommunerne ikke bruger anvisningsretten, eller at det overhovedet ikke er sådan, at den bliver brugt, men den bliver ikke brugt godt nok, og det er et problem, og det må vi drøfte, for vi skal sikre en bedre tildeling af boliger til dem, som har brug for det, og dermed også en solidaritet ude i alle afdelinger og i det private byggeri, i pensionskasselejlighederne osv. Så der er et stykke arbejde, der skal gøres, men igen var det ikke helt korrekt, hvad fru Kirsten Jacobsen sagde.

Og så begynder fru Kirsten Jacobsen med en debat, vi havde for nogle år siden. Og der er noget rigtigt i, at der har været en centralisme i almene boligselskaber, som der også var en heftig kritik af, og som jeg også deltog i en kritik af, men fru Kirsten Jacobsen glemmer jo det helt afgørende, nemlig at der også er et beboerdemokrati, og det beboerdemokrati hænger sammen med, at vi alle . . .

Anden næstformand (Henning Grove):

Taletiden er 1 minut.

Så går vi videre i ordførerrækken, og det er ordføreren for forslagsstillerne, fru Rikke Hvilshøj.

Rikke Hvilshøj (V):

Først skal jeg sige tak, særlig til de partier, som støtter dette forslag. Desværre tror jeg ikke, jeg nåede op til de 90, som man skal kunne tælle til herinde i huset.

Baggrunden for det her beslutningsforslag er ønsket om at få taget fat på de problemer, der er skabt i forbindelse med den store koncentration af almene boliger i visse byområder. Det var en fejlslagen politik, da man i 1960'erne og 1970'erne byggede almene boliger i hobetal, der skabte hele byområder kun bestående af almene boliger.

Med dette forslag vil man få sikret blandede boligformer dér, hvor der erfaringsmæssigt er problemer med en koncentration af almene boliger.

Jeg kommer nu med et citat:

»Hvor man har almene boliger og andelsboliger og private boliger sådan i en sammenhæng, får man næsten pr. automatik en bredere beboersammensætning, og det giver i virkeligheden et bedre miljø.«

Det er et citat fra by- og boligministeren fra behandlingen af L 210 og L 211, som vi har haft for nylig, og det er et citat, som jeg fuldt kan tilslutte mig.

I juni 1998 udtalte by- og boligministeren noget, der i høj grad er i overensstemmelse med forslaget, vi behandler her i dag. Hun udtalte således: »Jeg vil meget gerne være med til, at vi får flere valgmuligheder i de almene boliger. Det kan udmærket være i form af andelsboliger og måske ejerboliger.«

Når nu by- og boligministeren og den socialdemokratiske ordfører i dag vælger af melde pas på dette forslag, kan jeg kun se det som en melding om, at man ikke vil handle i forhold til de holdninger, som man udtrykker og har udtrykt, og dermed være med til at skabe de blandede boligformer, hvis positive virkning man erkender at det vil have.

Når man alligevel ønsker, at de almene boliger skal bebos af ressourcestærke, f.eks. pendlere, folk i arbejde, som jeg i høj grad hører regeringen udtale, som venstrefløjen udtaler, og som vi jo også arbejder med i L 211, så kan disse ressourcestærke jo lige så godt få lov til at eje deres bolig, hvis det er det, de vil. De kan også være med til at skabe en mindre fraflytning af beboere og dermed skabe stabilitet og stærkere sociale netværk i en bydel.

Nu er det ikke kun de blandede boligformer, der er målet med dette beslutningsforslag; vi ønsker også at give de beboere, der ønsker det, muligheden for at eje deres bolig. Vi ved, at jo højere grad af ejerskab, jo større ansvar føler man for sin bolig og udviklingen af det kvarter, man bor i. Det er en mekanisme, vi gerne vil fremme med det her forslag.

By- og boligministeren har engang kaldt det udnyttelse af ejergenet. Med dette beslutningsforslag gør vi noget ved det.

Til de ordførere, der nu er kommet med deres bemærkninger til beslutningsforslaget, vil jeg også lige gøre nogle kommentarer ud over det, jeg har sagt her.

Hr. Carsten Hansen nævner, at vi har mange værktøjer til at klare den boligsociale indsats, til at tackle de problemer, som vi ved der er i nogle almene boligafdelinger, og vores svar er blot: Her er endnu et værktøj, og vi er sikre på, at det duer.

Hr. Carsten Hansen spørger, hvordan boligafdelingerne kompenseres, og kalder det her ekspropriation. Jamen boligafdelingen kompenseres 100 pct. ved 100 pct. at få prisen. Der er ikke nogle penge i det her forslag, som staten vil inddrage. Indtægten går til boligafdelingen.

Jeg vil blot sige til hr. Knud Erik Hansen, at med henvisning til Østeuropa forstår jeg næ-